

B E D N Á Ř E – EMRY - / německy Emern /

ZDROJ:

Historický lexikon obcí 2005 – www.genea.cz

ŠUMAVA – Baset 2003

www.zanikleobce.cz

www.kohoutikriz.org

www.mapy.cz - historické 1836 – 1852 + základní

Foto – archiv Františka Záhory

- v roce 1869 pod názvem Emmern, osada obce Planles, okres Krumlov
- v roce 1880 pod názvem Emmern, osada obce Plané, okres Krumlov
- v roce 1890 pod názvem Emmern, osada obce Muckov, okres Krumlov
- v letech 1900 – 1910 pod názvem Emmern, osada obce Mutzgern, okres Krumlov
- v letech 1921 – 1930 pod názvem Emry, osada obce Muckov, okres Český Krumlov
- v roce 1950 pod názvem Bednáře, osada obce Muckov, okres Český Krumlov
- od roku 1961 – 1972 pod názvem Bednáře, osada obce Černá v Pošumaví, okres Český Krumlov
- k 1.1.1973 osada Bednáře jako část obce Černá v Pošumaví zanikla.

Vyhláškou ministerstva vnitra ze dne 18. 1. 1950 byl stanoven nový úřední název osady Emry – **B e d n á ř e**

Vznik osady Emmern / Bednáře/ se datuje rokem 1518.

Nadmořská výška činila 793 m/n/m.

Počet obyvatel a domů nelze zjistit, neboť se vždy uváděl společně s obcí Muckov, případně Plánička

E m r y

Rok založení	1518	-	Emmern
	1530	-	Emrarn
	1654	-	Emmeren

Výklad je z tvaru Eimerer (Eimermacher = výrobce věder, bednář).

3/1950 Sb. VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra ze dne 18. ledna 1950 o změnách úředních názvů míst v roce 1949.

Podle § 5 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 266 Sb., o názvech měst, obcí, osad a ulic, jakož i označování obcí místními tabulkami a číslování domů, vyhláshuji, že v roce 1949 byly stanoveny tyto nové úřední názvy míst:

V kraji Českobudějovickém:

V okrese Český Krumlov:

v obci Muckov: pro osadu Emry název Bednáře

Podle knihy **ŠUMAVA –Příroda,Historie,Život** – kterou zpracoval kolektiv autorů a vydalo nakladatelství Baset v roce 2003, nacházely se v současném katastrálním území Černá v Pošumaví následující obce / v abecedním pořadí / :

Bednáře	- německy Emmern,Emry	- první zmínka	rok 1518
	nadmořská výška 793 m		

Historický lexikon obcí 2005

BEDNÁŘE v r. 1869 pod názvem Emmern osada obce Planles v okr. Krumlov, v r. 1880 pod názvem Emmern osada obce Plané v okr. Krumlov, v r. 1890 pod názvem Emmern osada obce Muckov v okr. Krumlov, v r. 1900-1910 pod názvem Emmern osada obce Mutzgern v okr. Krumlov, v r. 1921-1930 pod názvem Emry osada obce Muckov v okr. Český Krumlov, v r. 1950 osada obce Muckov v okr. Český Krumlov, v r. 1961-1972 část obce Černá v Pošumaví v okr. Český Krumlov, k 1.1.1973 jako část obce zanikla

Alternativní názvy

část obce Bednáře

část obce Emmern

část obce Emry

ERNST KURZ

Dobrá stará škola v Bednářích

/ www.kohoutikriz.org /

/překlad a české texty Jan Mareš, elektronická verze Ivo Kareš/

Vprostřed pouhých sedmi selských stavení vsi, u cesty za dešťů hluboce vymleté a za letního sucha samé kamení, o které si křičící děti okopávaly palce u nohou při běhu naboso, stojí dodnes ta naše dobrá stará škola. Všecičko, co takový vesnický učitel pro sebe a svou rodinu potřeboval, musel sám s oběma svými chlapci donést v batozích a taškách z Hořic (Höritz) vzdálených hodinu pěší chůze. Vleklo se to věru těžce odtud od Hořic ještě výš nahoru přes Rackersberg (česky asi jako "Iopotný vrch", jinak ale český jeho název na starších ani současných mapách prostě neexistuje; zato na podrobném nákresu "pláničské lesní rychty" /Planleser Waldgericht/ při brožuře Josefa Reifa o zdejším osídlení figuruje i německy označení "Greger-Berg", 832 m, zřejmě související s označením statku v blízké Hostínově Lhotě /Hossenschlag/, zvaného "Gregern am Hauerhof"! - pozn. překl.), který nenese věru své jméno (vlastně spíše přezdívkou - pozn. překl.) náhodou. V potu tváře za palčivého letního slunce jsme tak chodívali, jindy zas v provazech mohutných šumavských dešťů či posléze za zimního času zapadající často ve tmě po krátkém dni rychle nastalé nejistým krokem až po břicha do sněhových závějů a pátrající očima z posledních sil po spásném světýlku v okně domova, kam maminka stavívala pro ten případ petrolejovou lampu. Poněvadž malá svíce v příruční cestovní lucerně ve sněhové vánici přece už dávno zhasla. V Bednářích (Emmern), kam jsme se vraceli, nebyl žádný krám, nijaký řezník ani pekař. Proto se vyplatila nedělní a sváteční cesta do kostela v Hořicích či do kostelů ve stejné odtud vzdálené Černé v Pošumaví (Schwarzbach) nebo Světlíku (Kirchschlag). Cesta, při níž naše škola stojí, spojuje právě obě obce naposledy zmíněné. Jezdával po ní tam i zpět povoz s pivem z Černé do Světlíku a nechával tu cestou několik lahví piva a pro nás kluky vytouženou sladkou limonádu, zvanou u nás "Kracherl" (tj. "praskačka") podle bublinek šumivě praskajících po otevření uzávěru. Přitom jsme se mohli zadarmo napít té závatně čerstvé, jako sklo průzračně čisté vody ze studny, z jejíž hloubi ji čerpala na denní světlo dřevěná pumpa hned vedle školní budovy. Bylo té vody dost a přece se s ní muselo šetřit. Cestou kolem školy hnali pasáči za horkých letních dnů dobytek na pastvu a obchodníci s dobytkem právě nakoupené kusy k řezníkovi na porážku. Z podzimních mlh se brzy nato vynořovaly povozy Hořických, kteří si na "obecním" (in der "Gmui") vyrýpanou a přes léto nasušenou rašelinu odváželi v borkách domů na zimní otop.

Jednou do roka ale nastávalo skutečné oživení: to když nejdůstojnější pan prelát z kláštera ve Schläglu projížděl kolem k vizitaci do Frymburka (Friedberg) a do Světlíku, podléhajících odedávna církevní správě ze sousedství v rakouském Mühlviertelu. To už byl nějaký pán v lesknoucím se černém kočáře, v bílém premonstrátském hábitu a stejně bílé oslnivé čepičce na hlavě, kolem šije zavěšen zlatý řetěz s nádherným krucifixem. Sbíhali se děti i dospělí, poklekali do prachu cesty a očekávali, že se jim od vzácného hosta dostane účinného požehnání. Tak docela "mimo" ale ta lesní rychta, jak se jí zdávna říkalo, přece jen nebyla. Cožpak by se ti místní mohli cítit pravým bavorským kmenem, kdyby tu neměli alespoň pořádnou hospodu. Stála trochu stranou blízkého Muckova (Mutzgern, kam osada Bednáře vlastně příslušela - pozn. překl.) na okraji lesíka cestou do Pláničky (Planles, také Plandles). Po chalupě se tam říkalo "Tragatsch-Waberl" (Tragatsch=trakař!). Bývalo tu o sobotách a nedělích, jakož o svátečních i jiných tancovačkách často opravdu náramně veselo. Až do osmdesátých let devatenáctého století musely všechny děti ze zdejší lesní rychty podstupovat pravidelně, tj. ve školním roce denně, dalekou pouť do Hořic (dnes Hořice na Šumavě - pozn. překl.). "Waldpinkeln", jak se říkalo těm z lesního zapadákov, však po mnoha byrokratických překážkách nakonec dosáhli toho, že roku 1896 tu v Bednářích, místu ležícím takřka uprostřed kruhu vsí a samot Muckov, Kramolín (Gromaling), Cichalov (Zichlern), Rybáře (Fischbäckern), Hostínova Lhota a Koží Vrch (Bocksberg), byla s milostivým "schválením nejvyššího panovnického domu" ("mit Genehmigung des Höchsten Hauses") byla zbudována škola a ještě 26. listopadu téhož roku i slavnostně vysvěcena. Prvním jejím ředitelem byl Franz Skopek, pak Adolf Blaha. Od roku 1918 do roku 1938 vedl školu můj otec Heinrich Kurz, posledním v řadě byl pak za války a těsně po ní Karl Rheder.

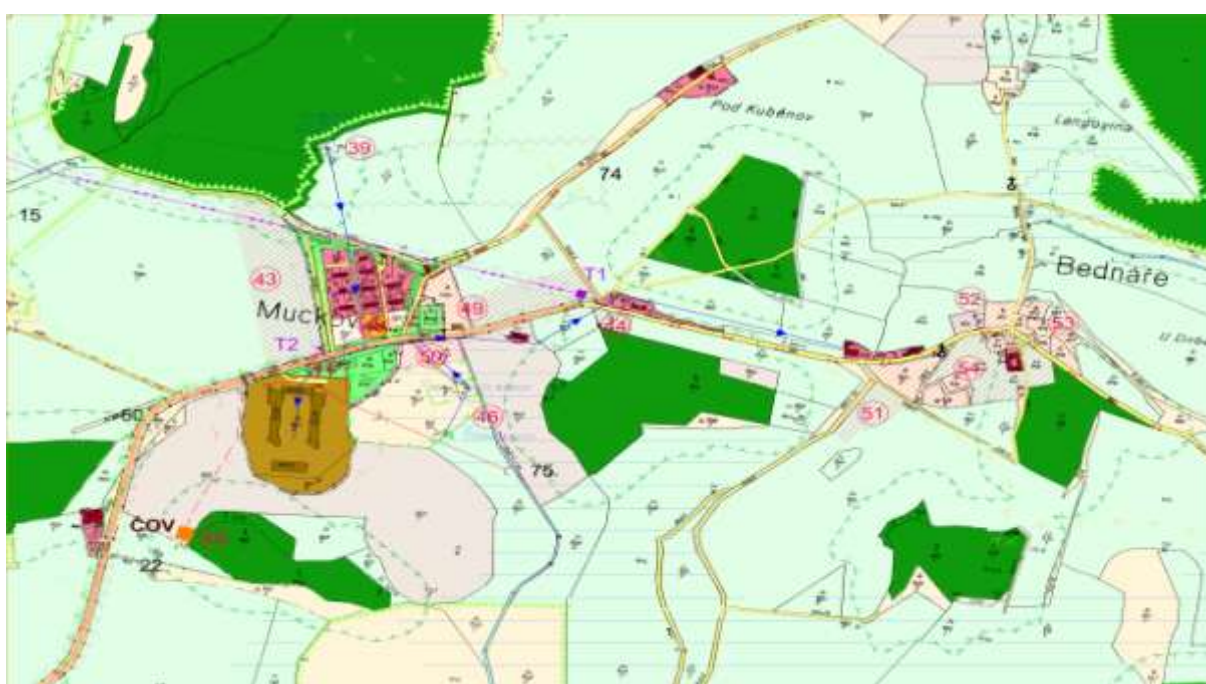
Foto školy v době, kdy zde učil Ernst Kurz / viz článek/ a pak tatáž škola v 50.létech/ archiv F.Z./

Heinrich Kurz, otec Ernsta Kurze

Stará obecní tabule

Lokalizace obce Bednáře

Bednáře – Emry - Emern